

отъ Дунава отъ пети вѣкъ нататѣкъ сж минавали и подъ името хуни за известно време.

• Самиятъ фактъ, че за произхождението на нашия народъ сж създадени четири теории (финска, татаро-монголска, туранска и тракославянска) показва, че отъ тѣхъ само една може да е вѣрна, а останалитѣ три неистински, несъстоятелни. Нашата теза е, че

Траakitѣ и хунитѣ сж скити (славяни), отъ които произхожда българския народъ

Гръкоримскитѣ стари писатели сж се пазили да не повдигатъ напълно историческата завеса за събитията въ Римското царство, за да не изпъкне самата действителностъ на оная многочисленна скитска (славянска) маса, която е била за него голѣма опасностъ, като сж я прикривали по политически съображения подъ имена географски на мѣстности и имена на други народи.

При все това, пакъ може да се разбере, какво е било въ сжщностъ положението на народа въ Балканитѣ, благодарение на историка Херодотъ, който е писалъ историята си следъ лично изследване 450 год. преди Христа, когато е нѣмало Римско царство на Балканитѣ, а само елинска (финикийска) цивилизация и той е можалъ да напише свободно, безъ ограничение, своятѣ исторически изследвания, въ които е написанъ следващиятъ текстъ :

„Тракийскиятъ народъ следъ индийцитѣ е най-много числения между другитѣ народи. Ако този народъ го управляваше единъ човѣкъ и една воля, той щѣше да бжде най-могъщъ и непобедимъ. Но това единство го нѣма между траakitѣ и отъ туй зависи тѣхната слабостъ. Тѣ сж се подѣлили на много племена, отъ които всѣко си има особено име и живѣе отдѣлно отъ другитѣ“.